

[Bertel Dahlgaard.]

disse Foranstaltningers Hensigt. I sidstnævnte Henseende vil jeg haabe, at Dispensationsparagraffen er en tilstrækkelig Garanti, og jeg kan paa dette Punkt ganske understrege den Udtalelse, det ærede Medlem Hr. Hækkerup fremsatte angaaende det danske Mindretal i Sydslesvig.

Med Hensyn til det vanskelige Problem, jeg berørte ved første Behandling om Realisation af Værdierne, er der jo gennem de Ændringer, der nu gennemføres, givet bestemte Direktiver for, paa hvilke Betingelser de skal søges afhændet. Kommissarius faar et Nævn til Bistand, og jeg vil gerne meget stærkt understrege — jeg haaber den højtærede Minister vil være indforstaaet hermed —, at Medlemmerne af dette Nævn bør være Personer, der i enhver Henseende er uafhængige af økonomiske Interesser, som berører de Virksomheder, der skal realiseres.

Denne Realisation er jo en Side af Sagen, som har stor finansiell Interesse for Staten, og i den Forbindelse vil jeg gerne sige til den højtærede Minister, at jeg gaar ud fra, det er en Selvfølge, at Ministeriet til enhver Tid vil være parat til over for Finansudvalget at redegøre for de Omstændigheder, der knytter sig til Realisationerne, efterhaanden som disse skrider frem, herunder de Betingelser, paa hvilke Afhændelserne finder Sted.

Jeg skal hermed anbefale de stillede Ændringsforslag. Ligesom det sidste ærede Medlem, der havde Ordet, betragter jeg absolut disse Ændringsforslag som Forbedringer af Lovforslaget. Gennemførelsen af dette Lovforslag er en Nødvendighed, og vi vil derfor fra vor Side, naar disse Ændringsforslag nu er vedtaget, anbefale at stemme for Forslaget ved tredje Behandling.

Jørgen Gram: Idet jeg henviser til den ærede Ordførers Tale skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget med de Ændringsforslag, der nu foreligger.

Som det fremgaar af Betænkningen, har der været afholdt en Række Møder, og Udvalget har ført indgaaende Forhandlinger om hele Emnet. Det kan maaske være paa sin Plads at sige til den noget utaalmodige Handelsminister og til andre, der muligvis ogsaa har næret kritiske Følelser i Anledning af den lange Udvalgsbehandling, at Aarsagen til, at det trak ud, ikke er Uenighed mellem Partierne, heller ikke at der fra noget Partis Side er kommet nogen som helst Indsigelse mod Lovens Hovedformaal. Efter det, som ogsaa vort Land har gennemgaaet,

og efter at man nu bagefter i det store og hele kan overskue baade Forberedelserne til, Opstaaelsen og Udviklingen af Tysklands Underkuelse af vort og andre Riger og Folkeslag, er det ikke vanskeligt at se, at noget saadant saa vidt muligt skal forhindres i Fremtiden. Vi maa have fjernet al tysk national, politisk og økonomisk Indflydelse, som er eller har været til Stede her i Landet, og vi maa have Øjnene aabne for, at fjendtlig, skadelig tysk Paa-virkning, rettet imod Danmark eller dets allierede, ikke i Fremtiden maa faa Fodfæste her igen.

Det er en dybt indgribende Lov, og i Paris-Konferencens Protokol, Artikel 6, staar, at enhver af Signatarstaterne selv maa vælge de Former, under hvilke den vil likvidere tyske, fjendtlige Aktiver inden for dens Jurisdiktion. Det er dette at finde de for os mest passende Former, der har voldt visse Vanskeligheder; at finde ud af, hvad af Infiltrationen sydfra der ikke er eller kan blive fjendtlig imod os, at vedgaa, at der ogsaa paa dette Omraade kan være saa smaa Fisk, at de kan gaa igennem Nettet, og saa vidt muligt sikre en til alle Sider uangribelig Realisation og Likvidation — det har været Udvalgets Betræbelser under dets Arbejde med den højtærede Handelsminister.

Jeg skal ikke gaa ind paa samtlige stillede Ændringsforslag, det er gjort saa godt af Udvalgets ærede Ordfører, at det vil være unyttigt at gentage dette; jeg vil kun knytte et Par Bemærkninger til enkelte af dem.

Som et Udtryk for, at Lovgivningsmagten ikke vil beskyldes for uforsvarlig Smaalighed, er der til § 3 en Ændring, der sætter Værdien af de Livsfornødenheder m. v., som den enkelte maa beholde, op fra 500 til 2 000 Kr.

Der er i § 5 foreslaaet et Nævn paa 7 Medlemmer, udpeget i forskellige Ministerier, som til Handelsministeren efter bestemte Direktiver kan gøre Indstilling om Fritagelse for Konfiskation. Der blev af den ærede Ordfører nævnt, at Medlemmerne selv kunde dispensere. Jeg antager, dette er en Fejltagelse fra Ordførers Side; de kan nemlig ikke selv dispensere, men som sagt indgive en Indstilling til Ministeren — dette er blot sagt for en Ordens Skyld. Det gælder om at finde frem de rette, der kan indstilles til Dispensation, et meget stort og vanskeligt og tillige meget betydningsfuldt Arbejde. Livets mangfoldige Omstændigheder vil i Hobetal blive oprullet for dette Nævn af dem, der i Omstændighederne ser en gyldig Grund til